ATLETISM

Ce ne-a arătat concursul republican de sală al juniorilor

Start într-una din numeroasele serii ale cursei de 50 m plat
Foto: P. Romoşan

Concursul republican de sală al juniorilor a constituit un succes al atletismului nostru. Numărul mare de participanţi, prezenţa la start a juniorilor din toate regiunile ţării, precum şi rezultatele bune obţinute cu acest prilej, duc la concluzia că avem mulţi tineri talentaţi care se pregătesc cu perseverenţă pentru sezonul competiţiilor în aer liber.

● În ceea ce priveşte rezultatele vom sublinia, în special, pe cele obţinute de juniorii mici, bine selecţionaţi pentru probele la care au concurat. *V. Suciu, Gh. Bomboi, N. Humis, Valeria Bufanu,* (garduri), *E. Kinzses II* (sprint), *Gh. Luchian, T. Guţă* (greutate), *Niculina Balea, Maria Stănescu* şi *Olga Paşac* (înălţime) sînt elemente care au păşit pe calea afirmării, alături de ceilalţi juniori cunoscuţi. În schimb, la alte probe ca săritura în înălţime băieţi (cu excepţia lui V. Obogeanu) şi prăjină, concurenţii nu prea arată perspective de progres. Participarea redusă (numai 3 concurenţi) la prăjină, precum şi rezultatele modeste obţinute nu ne pot mulţumi.

● Din evoluţia juniorilor mari am desprins constatarea că rezultatele multora sînt în evident progres faţă de perioada respectivă a anului trecut *(Ad. Trifu, I. Carolea, W. Sokol, M. Calnicov, E. Simionescu, C. Semen, Al. Spiridon, Maria Vaida, Margareta Costin, Margareta Miliadis etc.).* Ele lasă să se întrevadă că în acest sezon juniorii noştri vor putea obţine rezultate la un nivel corespunzător. Sprinterii nu ne-au semnalat însă, nici de data aceasta, saltul valoric pe care îl aşteptăm. Este concludent şi faptul că la 50 m V. Raica a cîştigat cu acelaşi rezultat ca şi primul clasat la categ. 15—16 ani!

● Rezultatele bune obţinute oglindesc munca desfăşurată în secţiile de atletism din cluburi şi asociaţii. Este cert că atletismul nostru va dispune în acest an de un lot masiv de tineri talentaţi. Talentul însă nu este suficient pentru o creştere continuă a rezultatelor. Fără o bună pregătire fizică generală, fără o temeinică dezvoltare a calităţilor fizice, fără însuşirea corespunzătoare a tehnicii de bază se va bate pasul pe loc chiar şi cu cei mai talentaţi juniori. Din trecerea probelor de control au reieşit o serie de lipsuri care trebuie să stea în atenţia tuturor antrenorilor dar şi a atleţilor respectivi. Mulţi dintre participanţi au rămas datori la acest capitol. De exemplu, din cei peste 100 juniori de categ. I s-au prezentat la probele de control doar 80 la tracţiunea în braţe la bară, 43 la căţăratul pe frînghie şi numai 35 la proba de cros! Numărul redus al participanţilor la aceste probe (notaţi: obligatorii pentru fiecare competitor!) reflectă în mod fidel poziţia pe care o au antrenorii şi atleţii respectivi, în cadrul procesului de antrenament, faţă de acest capitol foarte important: pregătirea fizică generală. Este inadmisibilă situaţia care apare numai din simpla citire a cîtorva liste cu rezultatele de la probele de control. De exemplu: la tracţiunea în braţe la bară, la categ. junioare I, din cele 48 de concurente, 12 n-au putut realiza nici măcar o singură tracţiune (Rodica Ştefănescu, Cristina Gurău etc.), iar altele n-au putut executa decît una singură (Georgeta Niculescu, Ildiko Pall etc.). Am ales doar aruncătoare (cum stăm deci cu forţa?), componente ale lotului republican de juniori. Ce părere au despre această situaţie antrenorii Virgil Andronic, Nicolae Gurău, Alexandru Pandele şi Ladislau Kiss?

Sulițașul W. Sokol a stabilit un nou record de sală la aruncarea... greutăţii

Foto: T. Chioreanu

● Mulţi antrenori au greşit prin aceea că nu şi-au prezentat atleţii la aceste probe de control. Aceasta presupune două lucruri: ori că nu şi-au însuşit încă linia trasată de colegiul central de antrenori privind activitatea în perioada pregătitoare şi mai lucrează după sisteme învechite şi neştiinţifice, ori că nu au lucrat suficient şi s-au „ferit" astfel să-şi arate propriile lipsuri (Nic. Visulescu, M. Luca, G. Bădescu, C. Spiridon etc.).

● A surprins absenţa de la concurs a unor atleţi cunoscuţi ca: Gabriela Rădulescu, Adriana Meculescu, Mihaela Popescu, Virginia Melnic, Viorel Catrinescu etc. Motivul neparticipării lor a fost acela că respectivii sportivi au cam „uitat" de... carte. Direcţiile şcolilor au procedat foarte just neadmiţînd participarea acestora la concurs.

● Şi cu acest prilej am remarcat acelaşi vechi obicei al unora dintre antrenori (de la Progresul, C.S.Ş. Bucureşti, Ş.S.E. C-ţa etc) care înscriu zeci de concurenţi şi care nu se mai prezintă la start, îngreuind astfel desfăşurarea întrecerilor.

● În urma desfăşurării întrecerilor clasamentele generale ale concursului republican de sală sînt următoarele: *JUNIORI şi JUNIOARE cat. I:* 1. C.S.S. Bucureşti 97,5 p; 2. Dinamo Buc. 72,25 p; 3. Ştiinţa Buc. 53,5 p; 4. C.S.O. Oradea 33 p; 5. C.S.S. Braşov 30 p; 6. Şc. Sp. U.C.F.S. Roman 25,5 p; 7. S.S.E. Oradea 25 p; 8. S.S.E. Constanţa 23 p etc. *JUNIORI şi JUNIOARE cat. a II-a:* 1. C.S.S. Buc. 74,33 p; 2. C.S.S. Timişoara 49 p; 3. Progresul Buc 40,5 p; 4. Ştiinţa Cluj 32,75 p; 5 S.S.E. C-ţa 27,83 p; 6. C.S.S. Braşov 20 p; 7. C.S.S. Tg. Mureş 20 p; 8. Dinamo Bacău 15 p etc.

Învăţămintele trase la acest concurs trebuie să constituie pentru toţi antrenorii noştri un mijloc important de îmbunătăţire a procesului instructiv-educativ. Perioada care a mai rămas pînă la primul mare concurs în aer liber pentru juniori (concursul republican de primăvară din luna aprilie) trebuie să fie folosită din plin şi cu toată seriozitatea.

Prof. VLADIMIR SIMIONESCU
membru în biroul F.R.A.

Dezvoltarea culturii fizice medicale în ţara noastră în anii regimului de democraţie populară

dr. ADRIAN N. IONESCU
conferenţiar la I.C.F.

Cultura fizică medicală este considerată ca o disciplină foarte tînără cu toate că rădăcinile ei pătrund în trecutul îndepărtat al medicinii empirice, cînd masajul începea să fie folosit pentru alinarea durerilor şi cînd numai mişcarea putea să redea picioarelor mersul şi mîinilor supleţea, pierdute în urma accidentelor sau a bolilor.

Termenul de cultură fizică medicală a apărut pentru întîia dată şi s-a generalizat în Uniunea Sovietică, după primii ani de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, iar din anul 1929 a înlocuit definitiv alţi termeni învechiţi şi necorespunzători. La baza acestei discipline stă o concepţie nouă, largă, progresistă, bazată pe cele mai recente date ale ştiinţei şi pe rezultatele unei munci tehnice şi metodice, intense şi stăruitoare.

La noi în ţară cultura fizică medicală a început să se dezvolte, sub influenţa concepţiei şi experienţei sovietice, abia după eliberarea noastră de sub jugul fascist.

Avîntul pe care l-a luat mişcarea de cultură fizică şi sport s-a resimţit şi în cultura fizică medicală.

În anul 1948, în urma reformei învăţămîntului, vechea Academie Naţională de Educaţie Fizică devine Institutul de Cultură Fizică, iar catedra de gimnastică medicală şi masaj, devine catedra de cultură fizică medicală.

Prin grija deosebită a partidului şi guvernului, încă din 1949 începe să se organizeze şi la noi sectorul medicinii aplicate la cultură fizică şi sport. La fiinţă o vastă reţea de medici specializaţi, atît în controlul şi asistenţa medicală a sportivilor, cît şi în cultura fizică medicală. În acelaşi an au fost create primele centre medicale de cultură fizică (C.M.C.F.) la Bucureşti şi Cluj şi în anii următori cele de la Timişoara, Braşov şi Tg. Mureş. În 1954, aceste centre au fost reorganizate, amplificate şi transformate în dispensare pentru sportivi, cu secţii sau servicii de cultură fizică medicală.

Şi pentru copii au fost înfiinţate dispensare speciale de cultură fizică medicală, pe lîngă spitale mari de pediatrie, iar pentru adulţi au fost create servicii de cultură fizică medicală în spitalele mari şi în institutele clinice ca cele de reumatologie, ortopedie şi chirurgie, neurologie, recuperare a capacităţii de muncă etc.

Cultura fizică medicală a fost introdusă în sanatoriile şi staţiunile balneoclimatice, răspîndite în toată ţara.

Între anii 1949—1954 a fost întreprinsă în şcolile de toate gradele din Capitală şi din principalele oraşe din ţară, o vastă acţiune de depistare a deficienţilor fizici, acţiune care a fost apoi continuată an de an, cu ocazia examenelor de admitere. În urma constatărilor făcute, medicii de la şcoli şi profesorii de educaţie fizică au dat o importanţă din ce în ce mai mare măsurilor de prevenire şi corectare a acestor deficienţi, prin mijloacele culturii fizice medicale.

În şcolile speciale de deficienţi motrici, oligofreni, hipoacuzici şi nevăzători au fost introduse lecţii de cultură fizică medicală

Pregătirea medicilor specialişti în medicina culturii fizice s-a făcut prin cursuri de specializare şi perfecţionare, organizate de Ministerul Sănătăţii şi Prevederilor Sociale, cu ajutorul cadrelor didactice din Facultăţile de Medicină şi din Institutul de Cultură Fizică.

În Institutele Medico-Farmaceutice şi în Institutul de Perfecţionare şi Specializare a Medicilor au fost înfiinţate catedre de Medicina Culturii Fizice.

Cursuri de cultură fizică medicală au fost introduse şi în instituţiile de pregătire a cadrelor sanitare auxiliare şi în şcolile medii cu program de educaţie fizică.

Pregătirea profesorilor şi instructorilor de cultură fizică medicală s-a făcut în Institutul de Cultură Fizică, la catedra de specialitate, care a căpătat profilul corespunzător acestei sarcini. După exemplul institutelor de cultură fizică din U.R.S.S., cu începere din 1958 s-a introdus şi la noi cursul de specializare în cultură fizică medicală pentru studenţii I.C.F., curs care a dat pînă acum două serii de absolvenţi.

În afară de munca profesională, medicii şi profesorii de cultură fizică medicală depun o intensă activitate ştiinţifică şi metodică. În editurile şi în publicaţiile noastre de specialitate apar numeroase lucrări, cursuri şi manuale, studii şi articole, care dovedesc nivelul ridicat de pregătire şi preocupările medicilor şi profesorilor de cultură fizică medicală.

În cadrul Societăţii Ştiinţelor Medicale a fost creată Secţia de Medicină a Culturii Fizice, care s-a dovedit foarte activă, organizînd şedinţe, sesiuni şi simpozioane, în care medicii noştri au prezentat rezultatele cercetărilor ştiinţifice. La congresele internaţionale, comunicările şi rapoartele medicilor şi profesorilor romîni au fost mult apreciate. Cele mai importante succese ale specialiştilor în cultura fizică medicală sînt rezultatele muncii lor de zi cu zi. Aceste succese nu au poate străluci rea performanţelor sportive. Lupta împotriva bolii şi infirmităţii este dîrză şi perseverentă, dar rămîne modestă şi tăcută.

Pusă în serviciul celor mai nobile scopuri ale culturii fizice şi medicinei preventive, cultura fizică medicală contribuie la creşterea normală şi dezvoltarea armonioasă a generaţiilor tinere, la prevenirea şi corectarea deficienţelor fizice, organice şi psihice, mai ales în şcoli, la cultura fizică a femeilor mame şi a persoanelor în vîrstă, la păstrarea şi îmbunătăţirea sănătăţii oamenilor muncii.

Prin mijloacele culturii fizice medicale folosite în scop terapeutic, putem contribui la vindecarea sau ameliorarea bolnavilor şi accidentaţilor; putem scădea suferinţele, evita complicaţiile, preveni recidivele; putem scurta durata bolii şi a perioadei de revenire la normal într-un mare număr de cazuri; putem asigura reeducarea funcţională, recuperarea forţelor şi creşterea capacităţii de muncă a multor convalescenţi.

Cultura fizică medicală a găsit în ţara noastră, în anii regimului de democraţie populară, cele mai prielnice condiţii de dezvoltare, devenind un complex de cunoştinţe teoretice şi practice, armonios închegate.

TURISM

Bilanţ pozitiv la Rm. Vilcea

Peste 9.000 de oameni ai muncii din oraşul Rm. Vilcea au participat la excursii în 1961 — iată bilanţul pe care comisia raională de turism sportiv din Rm. Vilcea l-a prezentat cu prilejul analizei pe care a făcut-o de curînd. Turismul, aşa cum am arătat mai sus, se bucură de multă popularitate. Nu există asociaţie sportivă în care turismul să nu cunoască o intensă activitate. Astfel, numărul secţiilor de specialitate a ajuns la 82.

Numai în 1961 au avut loc peste 42 de excursii cu care prilej s-au vizitat Muzeul de istorie a partidului, Muzeul de artă al R.P.R., pavilionul de mostre, litoralul Mării Negre, Poiana Narciselor, precum şi oraşele Braşov, Sibiu, Craiova, Făgăraş, Mediaş, Reşiţa. De asemenea, mulţi amatori de turism au fost în excursii în munţii Paringului sau Făgăraşilor.

Un număr însemnat de oameni ai muncii şi-au petrecut (prin comitetele de întreprindere şi cu sprijinul filialei O.N.T. „Carpaţi" din Rm. Vilcea) concediul în diferite staţiuni din ţară Alţii, au avut prilejul să viziteze Uniunea Sovietică, R.P. Ungară, R.S. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria etc.

Dintre asociaţiile sportive care au avut o fructuoasă activitate în această direcţie, enumerăm pe: Flamura roşie, Oltul, Petrolul, Progresul, Chimia şi altele, în timp ce dintre activiştii voluntari care au contribuit la buna organizare a excursiilor putem evidenţia pe tovarăşii C. Constantinescu, Gh. Constantinescu, N. Strâchinescu, Carol Căpraru şi V. Safta.

DRAGOMIR ROŞIANU-coresp.

Un „vino mîine"

Povestea noastră începe cu un magaziner. Este vorba de Paul Popa de la Progresul Sinaia, care răspunde de echipamentul sportiv afectat asociaţiei. În rafturile magaziei vei găsi materialul curat, aranjat, ţinut cu grijă. Pînă aici nimic deosebit, veţi spune! Dar (pentru că există un dar), acest echipament este ţinut cu... prea multă grijă, adică tov. Paul Popa are grijă de el numai pentru că trebuie să-şi servească... prietenii. Astăzi vine Ionel, mîine Angela, poimîine Sile şi aşa mai departe. Vor să se distreze, să facă excursii în munţi. Le trebuie echipament. Bocanci, schiuri, hanorace, chiar şi ochelari, că de, nu pot suporta lumina soarelui. Şi de aceea apelează la „nea Popei", care-i serveşte cu cea mai mare grijă. În schimb pentru membrii asociaţiei — cotizanţi U.C.F.S. — el are un singur răspuns. Cînd se cere echipament: „vino mîine!" Astăzi nu poate să-ţi dea echipament pentru că are o şedinţă; ziua următoare nu-l găseşti de loc, sau dacă totuşi îl prinzi în magazie este atît de grăbit încît nici nu te ascultă. Astfel trec zilele, trec săptămînile şi schiorii bat drumurile degeaba, fără să obţină echipamentul cerut.

Am stat de vorbă cu tov. Constantin Voicilă, instalator la I.C.O. Sinaia, care ne-a confirmat cele aflate. Şi el este unul din cei... programaţi pentru zilele viitoare. De o lună „semnează condica" în faţa magaziei ţinută cu atîta grijă de Paul Popa. Pus în această situaţie, interlocutorul nostru a apelat la preşedintele asociaţiei Progresul, tov. M. Topoloveanu, care i-a dat asigurări că va primi cele necesare, dîndu-i chiar un bilet de... recomandare către magaziner. Ţi-ai găsit! După ce a aruncat ochii foarte grăbit pe hîrtia respectivă, a rupt-o şi a aruncat-o la coş. „Vino mîine şi mai stăm de vorbă!" a spus el imposibil. De fiecare dată însă se întîmplă cîte ceva neprevăzut şi el face cale întoarsă în speranţa că data viitoare poate, poate, îl va îndupleca pe nea Popei (i se spune aşa nu pentru că vîrsta i-ar da un ascendent faţă de cei tineri, ci pentru că îi place să i se acorde respectul cuvenit unui om cu asemenea răspundere).

Iată însă că magazia este astăzi aproape goală. Au mai rămas cîteva perechi de schiuri vechi, nişte bocanci (numere mari) şi ei uzaţi. Totul este dat, aşa că nu poate să spună nimeni că echipamentul nu este folosit. Folosit da, dar nu de sportivii asociaţiei, ci de prietenii magazinerului, care umblă din cabană în cabană distrîndu-se şi deteriorînd în acelaşi timp echipamentul sportiv, în timp ce sportivii bat zilnic la uşa magaziei.

În loc de P. S.: Semnalăm că în Sinaia, oraş în care schiul este sportul nr. 1, nu se găsesc la magazinele de specialitate materialele necesare practicării acestui sport de iarnă. Pentru a-ţi procura o pereche de schiuri bune, pentru performanţă, trebuie să te deplasezi la Ploieşti, Bucureşti sau Braşov, pentru că în Sinaia magazinele nu sînt dotate cu materialul corespunzător.

VALENTIN HOSSU — coresp.